

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200216
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5422200216.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore navrhovateľa: J. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX M., proti odporcom: 1/ R. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX M., 2/ S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, XXX XX M., zastúpená obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/11/2022-99 zo dňa 23. februára 2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/11/2022-99 zo dňa 23. februára 2022 potvrdzuje.
- II. Odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.
- III. Odporkyňa 2/ má proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia.
2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom podaným na súde dňa 21.02.2022 sa navrhovateľ voči odporcom 1/ a 2/ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by im súd zakázal vstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXX, ako aj na pozemky KN-C: č. 575 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 462 m² a č. 576 - záhrada o výmere 236 m², ktoré sa nachádzajú v obci a katastrálnom území M. a sú zapísané na LV č. XXX. Navrhovateľ skutkovo vymedzil podaný návrh tým, že je väčšinovým spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností v podiele 3/4 a druhou ich spoluvlastníčkou v podiele 1/4 je jeho bývalá manželka W. W., s ktorou pre neprekonateľné rozpory nie je naďalej možné spoločné užívanie dotknutých nehnuteľností. Spolu so spoluvlastníkmi v rodinnom dome súp. č. XXX býva aj ich mladšia dcéra. Keďže snaha o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou nie je možná, navrhovateľ plánuje podať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Odporcovia 1/ a 2/ sú jeho deti, ktorí majú trvalý pobyt evidovaný v uvedenom rodinnom dome, v ktorom však nebývajú. Vzťah s odporcami považoval navrhovateľ za veľmi zlý, pravdepodobne podnietený aj exmanželkou, pričom ako hlavný dôvod vzniknutých vzťahov vnímal úmysel odporcov a exmanželky dosiahnuť „prepis“ spoluvlastníctva dotknutých nehnuteľností na druhú spoluvlastníčku, t. j. exmanželku. Odporca 1/ navrhovateľa opakovane fyzicky napadol a spôsobil mu aj ujmu na zdraví, pričom bol uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu s povinnosťou náhrady škody na zdraví. Rovnako tak aj odporkyňa 2/ bola opakovane uznaná za vinnú z priestupkov voči navrhovateľovi. Odporcovia svojim konaním, nielen fyzickými útokmi ale aj psychickým nátlakom či inými krokmi vyvolávajú stav, keď napr. navrhovateľ ako väčšinový spoluvlastník dotknutých nehnuteľností ich nemôže využívať. Stav, keď dochádza k fyzickým útokom a ku psychickému teroru, k celej sérii vymyslených obvinení na jeho osobu, ako aj úmyselná systematická snaha poškodzovať jeho

zdravie je pre navrhovateľa naďalej neúnosná, na základe čoho podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol odporcom zakázaný vstup na dotknuté nehnuteľnosti.

3. Súd prvej inštancie mal z LV č. XXX, k. ú. M. osvedčené spoluvlastnícke podiely na dotknutých nehnuteľnostiach tak, ako to uviedol navrhovateľ v podanom návrhu, t. j. navrhovateľ je ich spoluvlastníkom v podiele 3/4 a jeho exmanželka W. W. v podiele 1/4. Ďalej mal súd prvej inštancie osvedčenú aj skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín spis. zn. 5C/8/2014 zo dňa 24.02.2014, právoplatným dňa 21.03.2014, bolo manželstvo navrhovateľa a druhej spoluvlastníčky dotknutých nehnuteľností, t. j. W. W., rozvedené. Súd prvej inštancie zároveň vychádzal aj z tvrdení navrhovateľa o tom, že v dotknutom rodinnom dome č. XXX majú prihlásený trvalý pobyt aj odporcovia 1/ a 2/, ktorí tam však nebývajú.

4. Pre potreby rozhodovania o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia mal súd prvej inštancie osvedčenú aj existenciu dlhodobých vážnych sporov v rodine, najmä medzi navrhovateľom a odporcami. Súd mal pri svojom rozhodovaní k dispozícii aj uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Dolný Kubín ČVS: ORP-60/DK-DK-2022, z ktorého jednoznačným spôsobom vyplýva, že správanie sa rodiny W. v domácnosti medzi sebou sa vymyká bežnému správaniu a schválnosti medzi nimi sú v tejto rodine takmer na dennej báze. Navrhovateľ v mesiaci január 2022 podal na Okresnú prokuratúru Dolný Kubín štyri trestné oznámenia na odporkyňa 2/ a k podanému návrhu pripojil aj rozhodnutie Okresného úradu Dolný Kubín č. PK-2013/159,162 zo dňa 07.08.2013, ktorým bola odporkyňa 2/ uznaná vinnou z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu spáchaného konaním zo dňa 25.03.2013 spočívajúcim v napadnutí navrhovateľa, za čo jej bola uložená pokuta 30,- eur a rozhodnutie Okresného úradu Dolný Kubín č. PK-2019/217 zo dňa 06.11.2019, ktorým bol odporca 1/ uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu spáchaného konaním zo dňa 21.05.2019 voči navrhovateľovi, za čo mu bola uložená pokuta 50,- eur. Navrhovateľ pripojil k podanému návrhu aj rozhodnutia Okresného úradu Dolný Kubín č. PK-2016/1 zo dňa 05.05.2016, č. PK-2015/369 zo dňa 08.08.2016, č. PK-2017/67 zo dňa 05.05.2017 a č. PK-2017/49 zo dňa 10.05.2017, ktorými boli konania o priestupkoch voči navrhovateľovi zastavené pre nepreukázanie spáchania skutku, o ktorom sa konalo, pri ktorých ako poškodené vystupovali odporkyňa 2/ alebo navrhovateľova exmanželka.

5. S ohľadom na dlhodobosť vzájomných konfliktov navrhovateľa s odporcami, resp. aj s jeho exmanželkou dospel súd prvej inštancie k záveru, že z podaného návrhu a k nemu pripojených príloh nevyplývajú skutočnosti, pre ktoré by bol nutný práve v súčasnosti okamžitý zásah zo strany súdu spôsobom žiadaným navrhovateľom. Odporcovia majú stále vedený trvalý pobyt v dotknutom rodinnom dome a aj keď nie sú spoluvlastníci dotknutých nehnuteľností, minimálne majú ako deti spoluvlastníkov odvodené právo na ich užívanie. Či im dané právo naďalej prislúcha a tiež to, či majú skutočne trvale vyriešenú otázku iného bývania, nie je možné vyriešiť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vydanom len na základe osvedčených skutkových tvrdení navrhovateľa a ním predložených listín bez toho, aby k nim mohli odporcovia produkovať svoje skutkové tvrdenia a dôkazy.

6. Keďže navrhované neodkladné opatrenie súd prvej inštancie nepovažoval za prostriedok, ktorý by bol v súčasnej situácii skutočne nevyhnutne potrebný a vhodný pre úpravu vzájomných vzťahov strán, návrh v celom rozsahu zamietol.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy viaceré navrhovateľove skutkové tvrdenia, napr. tvrdenia o ohrození zdravia navrhovateľa držaním psov v dotknutom rodinnom dome z dôvodu jeho alergie, o „huckaní“ psov odporkyňou 2/ voči navrhovateľovi a podobne. Opätovne, tak ako v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, poukázal na neúnosné správanie odporcov k jeho osobe a na stav, keď títo nemajú k dotknutým nehnuteľnostiam žiadne vlastnícke ani užívacie právo. Odporcovia si v rodinnom dome, ktorého je navrhovateľ väčšinovým vlastníkom, robia čo chcú, využívajú tento dom, pričom napr. vôbec neprispievajú na energie. Na podporu svojich tvrdení poukázal na viaceré prílohy predložené s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ sa cítil konaním odporcov obmedzovaný na užívacích právach ku svojmu vlastníctvu. K súdom tvrdenému vymykaniu sa správania rodiny z bežného správania poukázal na konanie odporcov a exmanželky, ktoré v podanom návrhu osvedčil predloženým viacerých priestupkových rozhodnutí.

8. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril aj odporca 1/, ktorý potvrdil existenciu problémov v rodine, ktorým primárnym dôvodom sú vo väčšine prípadov financie. Popísal konkrétne situácie, v ktorých bola exmanželka navrhovateľom nútená „chorobne šetriť“, na uzavreté stavebné sporenia navrhovateľom na ostatných členov rodiny bez vedomosti o tom, kde sa nachádzajú peniaze z týchto sporení a podobne. Produkoval aj tvrdenia o fyzických útokoch navrhovateľa na exmanželku (matka odporcu 1/) o zapojení rodičov do výchovy či o iných rodinných problémoch. Navrhovateľ má problémy nielen s rodinnými príslušníkmi, ale aj s občanmi obce. Odporca 2/ tiež uviedol, že navštevuje dotknuté nehnuteľnosti len

sporadicky, aby mal kontakt aspoň s niektorými príbuznými, pričom navrhovateľ jeho, ako aj jeho syna (vnuka navrhovateľa) slovné dehonestuje už pri príchode. Ďalej tvrdil, že odporkyňa 2/ má v dotknutom dome jedného psa a navrhovateľ nie je alergický, jedná sa o účelové tvrdenie.

9. Odporkyňa 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa považovala tvrdenia produkované v odvolaní za účelové, vykonštruované, nepreukázané a nezakladajúce sa na pravde. Vyjadrila svoj záujem aj naďalej v dotknutom rodinnom dome bývať, keďže tento predstavuje jedinú možnosť jej bývania, aj vzhľadom na jej zdravotné problémy, pre ktoré prišla o možnosť bývať v Bratislave. Spolu so svojou matkou, t. j. druhou spoluvlastníčkou dotknutých nehnuteľností, sa starajú o domácnosť a spolupodieľajú sa na hradení nákladov. Jej zdravotné problémy vyplývajú aj z opakovaného násillia zo strany navrhovateľa, ku ktorému tvrdeniu odporkyňa 2/ predložila ako prílohu svojho podania lekárskej správy zo dňa 05.01.2022 a zo dňa 13.01.2022. Podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považovala odporkyňa 2/ za nedôvodný, zamedzenie vstupu na dotknuté nehnuteľnosti by znamenal vážny zásah a porušenie práv, ktoré jej ako dieťaťu spoluvlastníkov prináležia.

10. Navrhovateľ odvolaciu repliku nepodal a odvolaciemu súdu neboli predložené ani iné podania strán v rámci odvolacieho konania.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP] a oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - navrhovateľom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané, preskúmal odvolaním navrhovateľa napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Vady spočívajúce v nedostatku procesných podmienok odvolací súd nezistil.

14. Primárne odvolací súd konštatuje, že v odvolaní navrhovateľa absentovali niektoré náležitosti odvolania podľa ust. § 363 CSP. Konkrétne navrhovateľ v odvolaní neuviedol, v akom rozsahu napáda uznesenie súdu prvej inštancie, a to aj napriek tomu, že toto uznesenie má len jeden výrok, keďže výrokom napadnutého uznesenia bolo rozhodnuté vo vzťahu k obom odporcom 1/ a 2/ [voči ktorým sa navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal samostatných nárokov, teda nešlo o nerozlučné spoločenstvo podľa ust. § 77 CSP, resp. nútené spoločenstvo podľa ust. § 78 CSP], teda, či navrhovateľ napáda výrok uznesenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k obom odporcom 1/ a 2/, alebo iba vo vzťahu k jednému z nich a ak áno, tak voči ktorému. Súčasne odvolanie neobsahovalo odvolací návrh, teda uvedenie toho čoho sa navrhovateľ ako odvolateľ svojím odvolaním domáha. Aj napriek tejto skutočnosti však odvolací súd nerozhodol v zmysle ust. § 386 písm. d) CSP, teda neodmietol odvolanie navrhovateľa, ktoré nemalo všetky náležitosti podľa ust. § 363 CSP, keďže pre uvedené vady odvolania bolo možné v odvolacom konaní pokračovať. Z obsahu odvolania (čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 CSP) bolo totiž možné vyvodiť, že navrhovateľ napáda uznesenie súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, keďže v odvolaní ako odvolacie dôvody uvádzal svoje skutkové tvrdenia vo vzťahu k obom odporcom a vo vzťahu k nim obom tiež vyjadroval svoju nespokojnosť s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie. Súčasne s obsahom podaného odvolania je zrejmé, že navrhovateľ zotrval na svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z čoho možno vyvodzovať, že odvolaciemu súdu navrhoval jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní vyhovieť, a teda odvolacím súdom napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd neodkladné opatrenie v zmysle návrhu navrhovateľa nariadi.

15. Vo všeobecnosti považuje odvolací súd ďalej za potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu

alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného súdneho rozhodnutia (pre účely rozhodnutia v danom prípade sa odvolací súd v ďalšom neodkladnom opatrení v tomto druhom prípade zaoberať nebude, keďže zjavne nešlo o tento prípad). Predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je to, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami a že je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, ktorá môže byť dočasná, alebo aj trvalá. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ale podľa teórie civilného procesného práva má povahu osvedčovania (§ 326 ods. 1 CSP, viď osobitná časť dôvodovej správy k CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa totiž nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania teda znamená, že súd na základe stranou produkovaných dôkazných prostriedkov (spravidla len na podklade listín) zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvýš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou strany v podanom návrhu produkovať dôkazné prostriedky (pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva,

§ 328 ods. 2 CSP) osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Pri neodkladnom opatrení je teda potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak: - sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, - tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, - v právnych vzťahoch medzi stranami sporu sa nevytvorí nenávratný stav, ak má mať podľa okolností prípadu neodkladné opatrenie dočasný charakter, - účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP, v súdenom prípade zjavne nešlo o zabezpečenie peňažnej pohľadávky navrhovateľa).

16. Súd prvej inštancie založil napadnuté rozhodnutie na závere, že v danom prípade neboli osvedčené všetky vyššie uvedené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, a to že v posudzovanom prípade neboli osvedčené také okolnosti, z ktorých by vyplýva potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi navrhovateľom a odporcami 1/ a 2/ (odsek č. 13 odôvodnenia napadnutého uznesenia). Tento záver súdu prvej inštancie odvolací súd považoval za vecne správny a v plnom rozsahu naň odkazuje. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (rozhodnutia Ústavného súdu SR spis. zn. II. ÚS 78/2005, spis. zn. III. ÚS 264/08 a spis. zn. IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV. ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009).

17. Navrhovateľ v podanom odvolaní zásadne zopakoval len skutočnosti, ktoré už uviedol v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a s ktorými sa riadne a vyčerpávajúco už vysporiadal súd prvej inštancie. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentoval tým, že odporcovia 1/ a 2/ sa nepodielajú nijakým spôsobom na nákladoch užívania predmetného rodinného domu a vedenia spoločnej domácnosti, resp. ho majú spoločne s jeho exmanželkou W. W. obmedzovať v užívaní predmetného rodinného domu, čím dochádza k ich bezdôvodnému obohateniu, odvolací súd na tieto skutkové tvrdenia neprihliadal, keďže tieto navrhovateľ produkoval až v odvolacom konaní. V danom prípade však nešlo o prípustné novoty v odvolacom konaní podľa ust. § 366 CSP, teda o prostriedky procesného útoku, či prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP), keďže sa zjavne netýkali procesných podmienok, či vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a rovnako nimi nemalo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Napokon zjavne nešlo ani o prostriedky procesného útoku, či prostriedky procesnej obrany, ktoré navrhovateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Odvolací súd taktiež neprihliadal na skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ku ktorým malo dôjsť po vydaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (dňa 23.02.2022), keďže v zmysle ust. § 329 ods. 2 CSP je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania navrhovateľa, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom k plnému úspechu odporcov v odvolacom konaní. Pokiaľ ide o rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k odporcovi 1/, odvolací súd odporcovi 1/ nepriznal nárok na náhradu týchto trov, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by mu vôbec vznikli nejaké výdavky spojené s uplatňovaním, resp. bránením jeho práva počas odvolacieho konania. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u jednej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

21. Čo sa týka nároku trov odvolacieho konania vo vzťahu k odporkyňi 2/, odvolací súd s poukazom na jej plný úspech v odvolacom konaní, priznal tejto nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).